

چکیده پایان‌نامه شماره 12485 دکتری عمومی دامپزشکی،
دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه.

سال تحصیلی: 1402-03

نگارنده: علی نعمانی خیاوی

**عنوان پایان‌نامه: ارزیابی اثرات آرام‌بخشی و بیهوشی ترکیب
دیفن‌هیدرامین-آسپرومازین-کتامین در مقایسه با ترکیب
آسپرومازین-کتامین در موش صحرائی**

چکیده:

در علم بیهوشی مدت‌هاست که متخصصین به دنبال یک روش ایمن جهت دستیابی به بیهوشی و بی‌دردی جراحی هستند. مطالعه حاضر جهت ارزیابی اثرات آرام‌بخشی و بیهوشی ترکیب دیفن‌هیدرامین-آسپرومازین-کتامین در مقایسه با ترکیب آسپرومازین-کتامین در موش صحرائی انجام شد. در این تحقیق از 20 سر موش صحرائی نر در دو گروه 10 تایی استفاده شد. به یک گروه جهت بیهوشی ترکیب دیفن‌هیدرامین-آسپرومازین-کتامین به ترتیب با دوزهای 30، 2/5 و 75 میلی‌گرم در کیلوگرم به شکل داخل صفاقی و به دیگری به عنوان شاهد برای بیهوشی ترکیب آسپرومازین-کتامین به ترتیب دوزهای 2/5 و 75 میلی‌گرم در کیلوگرم به همان روش با سرنگ انسولینی تزریق شد. ارزیابی‌های فیزیولوژیک شامل تعداد ضربان قلب و تنفس، درجه اشباع‌پذیری اکسیژن خون (SpO_2) و درجه حرارت مقعدی با استفاده از دستگاه مانیتورینگ و دماسنج دیجیتالی و تعداد تنفس از طریق شمارش تعداد دم و بازدم در هر دقیقه بود. همچنین ارزیابی‌های بالینی واکنش به درد از طریق تست پدال انجام گرفت. نتایج حاصل شامل کل مدت زمان خواب و بیهوشی، بیهوشی جراحی و القای بیهوشی در گروه دیفن‌هیدرامین-آسپرومازین-کتامین به شکل معنی‌داری بیشتر از گروه آسپرومازین-کتامین در سطح $P < 0.05$ بود. از این مطالعه نتیجه گرفته شد که افزودن دیفن‌هیدرامین به ترکیب آسپرومازین-کتامین سبب ایجاد یک بیهوشی به همراه بی‌دردی و شلی عضلانی مناسب در موش صحرائی می‌شود.

واژگان کلیدی: دیفن‌هیدرامین، کتامین، آسپرومازین، بیهوشی، آرام‌بخشی، موش صحرائی.